

vil en Præst for en Gangs Skyld ogsaa være Præst overfor Mænd i dette Stykke, da bliver han afvist med Haan; ja, jeg har endog hørt den Ytring, da det store Sædeligheds- eller Usædeligheds-Spørgsmaal var paa Bane, »at det var noget, som Præster helst skulde holde sig fra at tale med om;« hvem der saa skulde tale om det, er ikke godt at vide. —

Sat. S. begynder med en længere Beklagelse over, hvor reduceret Mandens Stilling i Hjemmet er; hvorledes han snart maa til at raabe paa sin Ret til Ligestillelse med Hustruen. Det var meget mærkeligt, om Manden virkelig skulde være saa slet stillet. Med Biblen, Loven, Opinionen, den physiske Styrke paa sin Side dog trække det korteste Straal Det lyder utroligt. Havde Sat. S. endda som Forklaring af dette efter hans Mening tilstedeværende Forhold fortalt, at Manden altid var den, der elskede mest, saa havde han begrundet sin Opfattelse (selv om denne Begrundelse kun var en løs Hypothese); thi Kjærligheden gjør i nogle Tilfælde ligesaa svag, som den i andre gjør stærk. Om en Mand end havde Biblen, som han har Loven, Opinionen og den physiske Styrke paa sin Side til at forklare ham, at han havde Retten til Magten, men han til samme Tid havde en større Kjærlighed til sin Hustru end denne til ham, saa vilde al hans lovlige Ret og Magt ikke hjælpe ham, han vilde altid blive den, der kom til at give efter. Men det troer jeg nok, de flestes Erfaring vil sige dem, at som Regel er Kvindens Kjærlighed mere trofast og udholdende end Mandens, og saa mere opofrende, ikke fordi Kvinden af Naturen staar over Manden i Følelseslivet, men fordi hun ganske anderledes end denne er henvist til at leve i det alene. Hvor Mand og Hustru begge nære stor Kjærlighed til hinanden, der bliver vel den stærkeste Character den herskende, og den findes ganske vist ligesaa ofte hos Kvinden som hos Manden; Lovens Fordeling af Magten spiller sikkert en meget lille praktisk Rolle inden for Hjemmet. Forresten er Sat. S.s Erfaringer meget forskellige fra dem, jeg har gjort; han siger, at han »ofte i et Hjem, hvor Manden har vist sig »aus-häussig« eller var en Drukkenbold, har begyndte med at beklage Konen, men senere, ved nærmere Kjendskab til Forholdene, har endt med at føle dybere Medlidenhed med Manden, fordi det Hjem, som Hustruen skabte og dannede, var et